

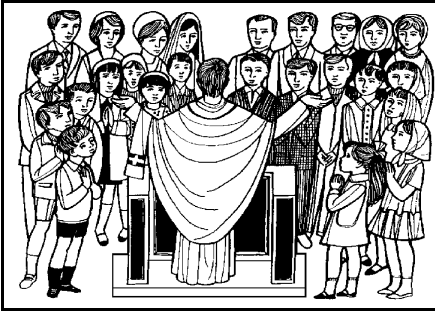
MĚSÍČNÍK FRYŠTÁCKÉ FARNOSTI
10. ROČNÍK - LISTOPAD 2012 - ČÍSLO 110

FARNÍČEK

Z OBSAHU
DOPIS Z MEXIKA
DOŽÍNKOVÁ MŠE SVATÁ
HELLOWEEN
POMAZÁNKOVÉ SETKÁNÍ
POUTNÍ MÍSTA EVROPY

DUCHOVNÍ SLOVO

Milí farníci, konec října a začátek listopadu je ve znamení dušičkových svátků. Nejdříve tu máme státní "svátek dušiček," při němž si připomínáme již dvě desetiletí neexistující stát Československo.

Proč si vlastně my katoličtí křesťané připomínáme naše drahé zesnulé.

1. listopadu je to z velké úcty a obdivu vůči těm, kteří úctyhodně a obdivuhodně zvládli svůj život a dělali svým životem radost Bohu i lidem.

2. listopadu pak ze solidarity s těmi, kteří nás předešli. Duše našich drahých zesnulých jsou v kontaktu s Bohem, ale stále na nich ještě lpí prach hříchu, který odolává plně se odevzdat Bohu. My živí máme šanci skrze modlitby a dobré skutky vstoupit do přítomnosti Boží, a to i s úmyslem, komu chceme naše dobro aktuálně předat. Církev v tom nehraje jen roli prostředníka, ale i přímluvce. Proč se s ní nespojit v přímluvě za dobro a blaho našich drahých zesnulých! Všichni se chceme setkat ve věčné Boží přítomnosti, tedy v nebi. Ti, co si pomáhají, se toho dočkají. Zůstaňme věrni svatosti Boží a tak nejlépe prožijeme památku věrných zemřelých i svatých v Bohu.

Všichni svatí - orodujte za nás.

otec Miroslav

Připomínáme, že dušičková bohoslužba se uskuteční v neděli 4. 11. od 14 hodin v kostele a poté na fryštáckém hřbitově.

CO ZPLODILI ŠKOLÁCI A POŠKOLÁCI – OD FRANTIŠKA ZÁLOHY

TÉMA- RŮZNÉ

- Domorodci jsou lidé, kteří se narodili doma.
- Když se moc snažím, obyčejně všechno zvorám.
- Jsem jen metr za světovým rekordem ve skoku do výšky.
- Konzervativní člověk znamená, že je z konzervy.
- Budoucí čas od milovat, je VDÁT SE.
- Na zámku jsem byl, když tam sestra účinkovala jako nevěsta.
- Víím, že za štěstí se musí bojovat, jenom nevím s kým.
- Když se dva perou, tak je třetí rozhodčí.
- Lord je anglický muž, který se může chlubit svým předkem.
- Gejzír je vodopád, který padá nahoru.

MŠE SVATÁ S PODĚKOVÁNÍM ZA DARY A PLODY ZEMĚ

Opět je tu podzim, z polí je už vše sklizeno a stalo se krásnou novodobou tradicí i u nás ve Fryštáku poděkovat za hojnou úrodu a za všechny dary a plody Země, kterými jsme byli i letos obdarováni. Tentokrát se tak stalo v průběhu slavnostní mše svaté v neděli 30. září, při které se vzpomínalo také na všechny zemřelé (i živé) členy ZDV Fryšták. Rádi bychom vyslovili velké poděkování nejenom všem, kteří se podíleli na přípravách a průběhu této slavnostní mše, ale i všem zúčastněným, kteří s námi tímto vyslovili svůj vděk za všechny dary a plody Země nejenom Pánu Bohu a Matce Boží, ale i „Matce přírodě”. **-zk-**

fotografie Jan Potůček

DOPIS Z MEXIKA (1.)

Milí přátelé - amigos queridos, je to už skoro měsíc, co jsem v Mexiku a pomalu si začínám zvykat na místní komunitu a na mexický humor. I když jsem studovala španělštinu, není pro mě jednoduché jim rozumět, kvůli jejich přízvuku a také proto, že mluví muy muy rápido (velmi rychle). Co se týká komunitního života, tak se zde salesiáni mají moc

dobře. Když vejdete do domu, vůbec to nevypadá, že jste někde v chudé části Mexika, mají to tu moc hezké a také oni se mají skvěle.

Jí se tu sice třikrát denně, ale jídlo stojí za to - skoro jako v restauraci; samá zelenina, ovoce, maso, tortilly, fazole a k tomu spousta pití (pivo, cola, limonáda z limetek, pomerančů a kdo ví z čeho ještě - pokaždé je to úplná mexická hostina). Myslím, že za chvíli přiberu!

Vůbec to není tak, jak jsem si to představovala. Myslela jsem si, že přijedu do větší chudoby, ale zatím jsem ještě moc nebyla mimo oratoř, tak uvidíme. Když jsme ale projížděli městem a byli jsme se podívat do dalších komunitních center, tak jsem poznala i chudobu - domy jsou tu postavené jen tak napůl, některé jsou nedostavěné a skoro všechny jsou pouze z cihel nebo betonu. Nemají tu stálý příjem vody ani elektřiny, vodu mají jen ve velkých nádobách u domu.

Země je tu suchá stejně jako vzduch. Projížděli jsme i kolem hranic s USA neboť tady v Nogales je to do USA (Arizony) opravdu kousíček. Toto město je vlastně odděleno od USA pouze zdí a vysokým plotem. A místní lidé proto umí i anglicky! A teď něco málo o mé práci...

A jak probíhá takový „komunitní týden“?

Většinou vstáváme kolem šesté, protože v 6:30 nebo 6:45 začínáme den meditací, následuje mše svatá v kostele Sv. Antonína (Iglesia de San Antonio) spojená s ranními chválami, na kterou přejíždíme autem. Následuje snídaně a v 9:30 bývají v místní tělocvičně katecheze pro jednotlivé třídy, které zde docházejí se svými učitelkami. Někdy také jezdíme do komunitního centra Colosio, kde většinou pomáháme v místních dílnách: repostería (cukrářská dílna), costura (šicí dílna), manualidades (ruční práce) atd. Nebo něco uklízíme... Také jsme obcházel domy s malým dotazníkem, abychom zjistili, jestli místní lidé znají komunitní centrum a co nabízí. Zajímalo nás, jaké svátosti lidé mají a jestli eventuelně je zájem navštěvovat jednotlivé dílny, nebo se připravit na některou ze svátostí.

Pokračování na straně 5

DOKONČENÍ

Obědváme většinou v 14:00, po obědě se modlíme nešpory (vísperas). Poté scházíme (scházíme proto, že komunitní dům stojí na kopci) dolů na místní hřiště, kde hrajeme s děckama volejbal, fotbal.... Mají tu dvě velká betonová hřiště, na kterých se každý večer odehrávají fotbalové zápasy a jedno hřiště (také betonové), kde se hraje volejbal a basket.

S Margaritou (také dobrovolnice a moje spolubydlící) jsme se zapojily do místní ženské fotbalové ligy. Po dlouhém dni přichází pozdní večere, kolem deváté hodiny. Neděle a pondělí bývají volnější. Pondělí je vyhlášeno za komunitní den, tzn., že komunita má volno – buď se vyráží na výlet nebo je tzv. retiro („schůzka“) – zatím tedy byla jenom jedna a týkala se toho, že nám letos začal rok víry (El año de la fe). S tím byla spojená i velká slavnost Kermesse („kermes“). Spousta mexických specialit – tacos, gorditos, tamales, pasteles,... mexická hudba, tanec, vaqueros – kovbojové...No prostě zábava!!!! Zatím tedy přesně nevím náplň své práce, ale vypadá to, že každou sobotu, bych měla pracovat v místním centru Juan Pablo II. (Jan Pavel II.) pro děti s postižením. V úterý a ve středu bych měla mít nějaké kroužky v komunitním centru Colosio – flétna, hodina češtiny...ještě přesně nevím. No a jinak být s dětmi! Možná, že budu občas docházet i do Estancia Infantil de Mamá Margarita – což je místní komunitní školka. A ještě jedna kuriozita na závěr. Všem musím vysvětlovat, že jsem z České republiky a ne z Československa. Že tento stát už dávno neexistuje a že jsou již dva státy, totiž ten náš - Česká republika a Slovensko. Většina lidí je ještě ze staré školy, kde se učili o Československu. Dá mi vždycky spoustu práce vysvětlit, že už tomu tak dávno není. To je ode mě zatím všechno, moc Vás všechny zdravím - Adiós!!!!

Vaše mexická dobrovolnice Pája

ADOPTCE NA DÁLKU

Vážení příznivci adopce na dálku, poslední sbírka v našem městě skončila opět úspěšně, celkový součet Vašich darů činil 36.678,- Kč, v prvním pololetí jsme odesílali platby ve výši 34.900,- Kč a tak máme včetně zůstatku z předcházejícího roku základ letošní sbírky čítající 10.745,- Kč. Stejně jako v minulých letech bude Vaše dary shromažďovat skupina obětavých občanů města, jejichž jména budou zveřejněna v relacích městského rozhlasu na začátku listopadu a najdete je také na informační tabuli u nákupního střediska.

Na konci minulého roku jsme zvažovali, zda přibereme nové adoptované dítě. Protože náklady na starší děti studující na středních školách jsou vysoké (za jedno dítě 6.000,- Kč), zvolili jsme zatím variantu podpory stávající skupiny studentů. Věříme, že se v našem městě najde opět hodně dobrých lidí s otevřeným srdcem, kteří nejsou lhostejní a udělají podle svých možností něco proto, aby se náš svět měnil k lepšímu.

Organizátoři sbírky

POMAZÁNKOVÉ SETKÁNÍ- CHRÁMOVÉHO SBORU

Snad na všem nepříjemném je prý možné (při dobré vůli ovšem) najít i něco pozitivního. Nu, dobrá. Ale můžeme připustit, že tento pozoruhodný poznatek platí též při pohledu na momenty tak depresivní, jako jsou dny po skončení prázdnin, dovolených, léta? Ale jistě! I tady to platí. A představte si, že existují i takoví nadšenci, kteří se již před začátkem podzimu těší ... na zkoušky! Slyšíte dobře – těší se na zkoušky! Tedy konkrétně – na zkoušky chrámového sboru. Ano, ač je to téměř neuvěřitelné, je tomu skutečně tak. Ale to už jsme se nenápadně a elegantně propracovali k vlastnímu tématu naší reportáže. Samozřejmě i letos je tu s podzimem zahájení zkoušek chrámového sboru na vánoce. Okamžik to – jak uvedeno výše – některými „hlasy“ ku podivu očekávaný docela netrpělivě. A také (ale nejen) proto tedy okamžik poměrně významný. Jako k takovému není možné k zahájení nácvičku, sezóny, přistoupit jen tak, jako by nic ... Vyžaduje prostě i jistou oficialitu, určitou míru vzájemné (a nejlépe hromadné) komunikace, sdílení. Nu, a právě tento prvek života sboru se dostal na řadu v průběhu září. A nešlo zde samozřejmě jen o zpěv samotný. Účastníci byli již dopředu vyzváni k tomu, aby se na místo dostavili vybaveni pomazánkou. Vlastním výrobkem, určeným v první řadě k soutěžnímu klání, ovšem v řadě neposlední též k občerstvení ostatních přítomných. Ihned při příchodu byla ovšem nádoba s pomazánkou každému nejdříve nekompromisně odebrána, pověřená osoba ji označila číslem a teprve po úplném shromáždění byly všechny vzorky dány anonymně k dispozici pod pergolu. Ono soutěžnímu klání pak probíhalo formou průběžného vrstvení pomazánky na nakrájené kousky pečiva a pečlivého ochutnávání. Do spotřebování bylo možné také přikousnout i nějaký ten okureček. Pro „přerušeni“ chuti mezi koštem jednotlivých vzorků bylo samozřejmě nutné prokládat testované položky nějakým tím lokem. Veltlínské, které bylo po celý večer k dispozici, se k tomu hodilo náramně, stejně jako druhá varianta – karmínový merlot. Zde je ovšem nutné zastavit se na moment u jedné nešťastné anomálie tohoto večera. Je to sice zcela a naprosto nepochopitelné, ale v případě jednoho z přítomných pomazánkových someliérů došlo totiž k politováníhodnému incidentu, při němž tento zoufalý jedinec prohlásil, že veltlínské ani merlot mu neumožní zodpovědný výkon funkce. A nebylo potom tedy možno jinak, než zajistit za nesmírného osobního nasazení pro toto individuum „přerušovač“ s chmelovým základem. Ale následující vlídná večerní doba už tak mohla být plně věnována odbornému posuzování. Někteří méně vyzrálí porotci se ovšem občas pokoušeli narušit jeho průběh vsouváním nejrůznějších diskusních témat – jak nezodpovědné! – avšak byli vždy promptně přivedeni k pořádku. Po nějaké té hodině a po vypočtení významného objemu (nejen) testovaných vzorků, bylo pak již možné bez obav přistoupit

bez obav přistoupit k závěrečnému vrcholnému aktu. Každý z porotců označil tři (ze svého pohledu) nejkvalitnější, nejpozoruhodnější, nejzajímavější vzorky. A – věřte nebo ne – ani ti nejotrlejší z přítomných takřka profesionálů se při vyřčení svého verdiktu neubránili chvění hlasu. Vždyť v sázce bylo tak mnoho ... Na základě přiděleného hodnocení byly všechny vzorky seřazeny, počínaje těmi nejlépe bodovanými, a první dva z nich (které shodou okolností obdržely stejný počet hlasů) postoupily do finále celého klání. Finále strhující soutěže proběhlo již aklamací, po níž konečné druhé místo zaujal vzorek „pomazánka nivová“ a mety nejvyšší dosáhl s výraznou převahou vzorek „pomazánka tvarohová s provensálským kořením“. A, přátelé, bylo vskutku nezapomenutelným zážitkem, moci sledovat rodící se stopy dojetí v očích (jak se záhy ukázalo) autorky vítězného vzorku, dosud vybavené kamennou maskou hodnou protřelého hráče pokeru. *Pozn.: V zájmu spravedlnosti ovšem musíme uvést, že vítězka využila (ba, nebojíme se napsat, že přímo zneužila) svých nemalých znalostí z oblasti personálních věd k jistému podprahovému působení na hodnotitele. Dokázala se totiž vloudit do jejich bezelstných myslí tím, že namísto přinesení svého vzorku v nějaké té láhvi, pixli apod., přinesla tento již úhledně aplikovaný na řezech chutných rohlíčků. Nemůžeme se tedy zbavit dojmu, že právě zde je nutné hledat kořeny poměrně přesvědčivého vítězství dotyčné pomazánky, resp. její tvůrkyně.*

Jistě se ptáte, co vlastně bylo odměnou pro vítězku heroického boje, jehož průběh jsme neuměle zachytili v předešlých řádcích. Nechceme vás již v této věci dále nijak napínat. Tak tedy: první cenou byla možnost podělit se s vámi, našimi čtenáři, o své know-how – tj. publikovat zde recept na přípravu vítězné pomazánky. Ten také proto uvádíme v závěru našeho textu.

Jak bylo dojednáno a odsouhlaseno a následně i oznámeno budou zkoušky sboru probíhat opět v páteční večery – po večerní mši sv., tedy těsně po 19. hodině. (Přičemž zpěváci pozvaní, kteří se na toto setkání nedostavili, budou na zkoušky postupně donášet své vlastní vzorky pomazánek, aby bylo možné i zde o pauzách pokračovat v tak slibně započatém hodnotitelském díle.)

A závěrem ještě vítězný pomazánkový recept:

Zpracujeme kostku tvarohu s osminkou másla, přidáme sůl, utřený česnek a provensálské koření. Pak vzniklou hmotu takřka souběžně tvarujeme do válečku, obalujeme do nastrouhaných ořechů a balíme do alobalu. Výrobek umístíme do chladničky, kde může v pokoji očekávat okamžik svého využití. Pak se z válečku odkrajují kolečka v tloušťce dle libosti, kladou se na nakrájené kousky pečiva a vzniklé chuťovky se doplní půlkou bobule sladbučkého hroznu. Dobrou chuť.

HELLOWEEN – FESTIVAL SMRTI?

V roce 2000 zorganizovali římskokatoličtí kněží ve Francii protesty proti Halloweenu, protože podle nich je tento podzimní svátek duchů a skřítků zasvěcený Satanovi, ohavnosti a absolutnímu zlu. Kněží kritizovali skutečnost, že oslavovat Halloween znamená organizovat večírky v podvečer dne Všech svatých, kdy katolíci tradičně navštěvují hroby svých blízkých a zdobí je

květinami a na jejich památku zapalují svíčky.

„Nemůžete slavit i Halloween i Všech svatých,“. Nemůžete míchat všechno dohromady jen pod záminkou zábavy,“ vyjádřil se P. Don Pascal. Ve Francii se v posledních letech Halloween, když se 31. října děti převlečou za duchy, skřítky a čarodějnice a žádají od sousedů sladkosti, oslavuje s čím dál větším nadšením. Mohou za to především reklamní a obchodní triky z USA. Také milánský arcibiskup kardinál Carlo Maria Martini kritizoval v italském deníku Avvenire rostoucí trend oslavovat Halloween také v křesťanských zemích. „Halloween je svátek, který je naší tradici cizí,“ řekl kardinál a vyzval katolíky, aby na svátky Všech svatých a Dušiček pěstovali tradiční úctu k zemřelým návštěvou hrobů a obnovovali víru ve vzkříšení. V prvních listopadových dnech slavíme jeden z velkých křesťanských svátků – Všech svatých a Dušičky. Módní vlna „alternativního duchovna“ nenechala ani tyto svátky bez své černé protiváhy. Halloween, svátek čarodějů a čarodějnic, který k nám přišel z USA, ukazuje, jak rychle umíme i my v Česku a na Slovensku s křesťanským zázemím nekriticky přijímat duchovní škodliviny. Hlavně, že je to ze západu. „Dušičky“ Nového věku jsou totiž oslavami okultizmu a satanizmu, oděné do folklórní podoby. Ten, kdo neví, o co jde a „kráčí s dobou“ si možná vůbec neuvědomuje, že se přijetím tohoto trendu otevírá temným silám.... Např. fax od našich německých přátel vysvětluje podstatu Halloweenu. Zde je jeho text: *V Katolické církvi oslavujeme 1.11.všechny naše svaté a druhý den všechny naše zemřelé... Zároveň vidíme v médiích, a všude kolem nás všude, širokou propagaci svátku Halloween: vidíme tam strašidla, kostry, čarodějnice a to působí nepokoj.*

Co je to Halloween? Je to dnes pro satanisty na celém světě největší svátek roku. Navíc 31.10. je „Nový rok“ v kalendáři čarodějů. „World Book Encyklopedie“ vysvětluje, že je to začátek všeho, co je „cold dark and dead“ (studené, temné a mrtvé).

DOKONČENÍ - TROCHA DĚJEPISU:

Asi 300 let před narozením Krista držela jedna tajná kněžská společnost pod svou nadvládou keltský svět. Každý rok 31.10., v den Halloweenu, oslavovali na počest svého pohanského božstva „Sambain“, festival smrti. Kněží chodili dům od domu a žádali pro svého boha dary, nejednou i lidské oběti. V případě odmítnutí vyslovovali nad daným domem kletbu smrti. Odtud pochází výraz „Trick nebo Treat“ (zlořečení nebo dar). Jasněji řečeno: když ne dar, tak kletba. Na cestu si kněží svítili vydlabanými řepami, vyřezanými do podoby tváře. Uvnitř hořela svíčka vyrobená z lidského sádla, které pocházelo z předchozích obětí. Řepy představovaly ducha, který jejich kletby působil účinnými. V 18. a 19. století se tento zvyk dostal do USA, kde byly řepy nahrazeny dýněmi. Duch, který v těchto lampách „přebývá“ byl nazván Jock, později „Jack“, z toho „Jack-o-lantern“. Slovo Halloween pochází z „All Hallows´Eve“. (Přeloženo: předvečer Všech svatých). A jsme v pokušení spojit ho s touto křesťanskou tradicí. Ve skutečnosti je však původ Halloweenu úplně pohanský a nemá žádnou souvislost s našim křesťanským svátkem. Navíc je známo, že v USA, Austrálii i jinde vykonávají satanisté tuto noc rituální vraždy. Tedy: Když vidíte své děti dělat „Trick nebo Treat“ jak chodí dům od domu a prosí o sladkosti, zdá se, že je to nevinné a směšné. Pouvažujte však, jestli je nevědomky nenavádíte ke skutečně temnému rituálu! (Gospa – P. Maria v Medžugorii - nám už před lety řekla: „Bezhlavě se vrháte do rukou satana“.) V této souvislosti některé školní dvory, kde žáci tráví přestávky, jsou zaplavené „pokémony“, tj. malými netvory, kteří mají zamaskovaná jména démonů. Dábel se chce co nejdříve zmocnit srdcí těch nejmenších a nejkřehčích, malých dětí. Tyto „opice“ se snaží přetvořit všechno krásné a dobré na zlé. Nejsmutnější a nejzávažnější příklad této skutečnosti máme v tzv. „černých mších“, které napodobují Eucharistii. Co můžeme dělat tváří v tvář tomuto lidskému dramatu? Především se nepolekat a neobviňovat kohokoli. Je lepší lidi přijmout a vysvětlovat jim, o co jde. S pomocí těch nejmenších vraťme svátku Všech svatých světlo, život a radost z Boha, který vstal z mrtvých.

Vstupme do naděje! My dospělí máme zodpovědnost za výchovu dětí, ochranu jejich srdcí, jejich očí, jejich duše a pomáhat jim růst v Bohu. Ježíš..... vzal za ruku dítě, postavil ho vedle sebe a řekl: „Kdo přijme jedno takové dítě kvůli mně, mne přijímá. A kdo mne přijme, přijímá toho, který mě poslal.“ (Lk 9,46-48) (srovnej: Mt 18,1-6 ...10)

**Přeloženo z knihy: Antona Seleckého, Dálnice do pekla
připravil -lk-**

NEJZNÁMĚJŠÍ POUTNÍ MÍSTA EVROPY - ŘÍM

Všechna velká světová náboženství mají svá poutní místa. Pěší putování k nim není jen pozůstatkem minulosti a odkazem našich předků, ale má smysl i v tom, že člověk se díky fyzické námaze a překonávání nepohodlí obětuje, čímž se stává vnímavějším pro duchovní prožitky a kontakt s Bohem. Známými poutními místy bývají jak velká města, např. Jeruzalém (svaté město všech tří velkých monoteistických náboženství), Řím, Santiago de Compostela, ale i místa, spojená s lidovou tradicí a úctou k Panně Marii nebo dalším svatým. (v naší blízkosti např. Svatý Hostýn, Štípa nebo Provodov).

Většina z nás tato poutní místa v průběhu svého života navštívila už několikrát – na ta jiná, vzdálenější se třeba nikdy nepodíváme. Jedním z měst, které se právem může pyšnit přídomkem „věčné město“ je metropole Itálie – Řím. Bývalé centrum největší starověké říše se stalo hlavním městem křesťanství především díky dvěma apoštolům – svatému Petru a Pavlovi. Oba totiž na svých cestách do Říma zavítali a oba zde také zemřeli mučednickou smrtí.

V roce 64 vypukl v Římě velký požár. Trval téměř týden a zničil deset městských obvodů. Jak už je v takových případech obvyklé, hledal se viník a císař Nero jej našel v následovnicích Pána Ježíše. Bylo zahájeno velké pronásledování křesťanů. Svatý Petr byl tehdy zajat a odsouzen k smrti ukřižováním. Protože však nepovažoval za důstojné zemřít stejným způsobem jako Pán Ježíš, požádal, aby ho ukřižovali hlavou dolů. Jeho následovníci ho poté v noci sňali z kříže a pochovali u zdi na Via Cornelia a zhruba o 30 let později zde byla postavena i malá kaple.

Svatý Pavel byl jako římský občan popraven stětím mečem pravděpodobně v místě Tre Fontane, kde dnes stojí trapistický klášter s kostelem sv. Pavla - někdy mezi roky 64-67. Nejprve byl pohřben v katakombách u Via Appia, později pochován pod římskou Bazilikou sv. Pavla za hradbami - v sarkofágu umístěném pod papežským oltářem.

Věčné město je chrámů a kostelů plné, ale kroky všech křesťanů přesto vždy vedou do Vatikánu do Baziliky svatého Petra, která patří k nejnámějším poutním místům světa.

Původní bazilika byla postavena za císaře Konstantina I. Velikého na místě, kde byl podle tradice pohřben po svém umučení sv. Petr a kde stála již v polovině 2. století memoria (modlitební prostor kolem apoštolova hrobu), kam putovali křesťané. Tehdy to bylo za městskými hradbami Říma. Stavba byla zahájena roku 324, roku 329 byla bazilika vysvěcena papežem Silvestrem I. V dalších stoletích se chrám opravoval a zdobil. Výstavba dnešní vatikánské baziliky probíhala v letech 1505–1629, s pracemi bylo započato za pontifikátu Julia II. Projekt nové baziliky vypracoval Donato Bramante (kuriozní je, že projekt tehdy třicetiletého Michelangela Buonarrotiho, nebyl přijat).

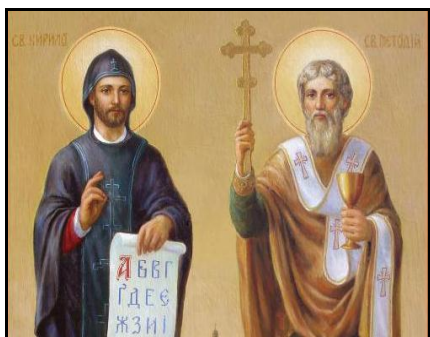
A více si o tomto pravděpodobně nejslavnějším chrámu světa povíme příště.

- 1.11. Slavnost Všech svatých**
2.11. Vzpomínka na všechny věrné zemřelé – Dušičky
4.11. 31.neděle v mezidobí
9.11. Svátek Posvěcení lateránské baziliky
10.11. Památka svatého Lva Velikého
11.11. 32.neděle v mezidobí
12.11. Památka svatého Josafata
13.11. Památka svaté Anežky České
17.11. Památka svaté Alžběty Uherské
18.11. 33.neděle v mezidobí
22.11. Památka svaté Cecílie
25.11. Slavnost Ježíše Krista Krále
30.11. Svátek svatého Ondřeje

Sv. Alžběta Uherská

ROK SE SVATÝM CYRILEM A METODĚJEM

1. neděle v říjnu

Vyprávěli jsme si, že se mezi lidmi šířila legenda o Cyrilovi a jeho krahujci. V té době, kdy bratři žili a to v 9. století měly děti doma místo kočičky nebo pejska dravce. Jednoho dne se krahujec Cyrilovi nevrátil. Cyril dlouho tesknil po krahujci a rozhodl se, že místo smutku a lítosti začne lidem dělat radost.

2. neděle v říjnu

Dozvěděli jsme se, že Cyril měl za svůj vzor svatého biskupa Řehoře Naziánského. Tento muž žil ve 4. století a Cyril četl a obdivoval všechny jeho knihy, ve kterých psal o Bohu. Svatý Řehoř se stal pro Cyrila vzorem, kterému se snažil co nejvíce podobat.

3. neděle v říjnu

Rodiče se určitě starali, aby si oba bratři hledali mezi dětmi dobré kamarády. Najít dobrého kamaráda není snadná věc. Máme se snažit, abychom byli i my pro druhé dobrými kamarády.

4. neděle v říjnu

Poslední říjnovou neděli jsme se dozvěděli, že Metoděj studoval na právníka a těšil se velké úctě. Dokonce mu byl ve 20 letech svěřen vysoký úřad místodržitele (dnes bychom to mohli srovnat s hejtmanem kraje) a spravoval jednu oblast. Měl velkou moc a zodpovědnost. Dokonce mohl udělit trest smrti, ale nikdy to neudělal. Dával lidem šanci se polepšit.

DOPLŇOVAČKA NA LISTOPAD

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
											S	S	S	S	S	S
							G		H							
A	A	A	A	A	A											

Luštitelé těšte se,...viz tajenka

1. Druh kávoviny. – 2. Podlouhlé sportovní náradí. – 3. Přítok Sázavy. – 4. Hospodářské stavení. – 5. Opak doleva. – 6. Moravské město. – 7. Náš bývalý prezident. – 8. Šachový panák. – 9. Veliké hřiště. – 10. Otoman. – 11. Lidový tanec. – 12. Moravská řeka. – 13. Samotářsky žijící člověk. – 14. Stará žena. – 15. Západočeské město. – 16. Vozovka. – 17. Drzý zlý člověk.

Tajenka z minula: první pomoc lidská povinnost

PRO ZASMÁNÍ:

Jaký je rozdíl mezi hadem a hodinkami?

Žádný – obojí jde, i když leží.

Jaký je rozdíl mezi numismatikem a žebrákem?

Žádný, oba sbírají mince.

Jaký je rozdíl mezi budíkem a oslavencem?

Když se natáhne budík, tak jde.

Když se natáhne oslavenec, zůstane ležet.

Připravil František Zálaha

FARNÍČEK – ZPRAVODAJ FARNOSTI SV. MIKULÁŠE VE FRYŠTÁKU

Redakční rada: P. Miroslav Dibelka, Mgr. Pavel Nášel,

Mgr. Vít Němec, Ing. Libor Kučera

VYCHÁZÍ 1x MĚSÍČNĚ, URČENO PRO VNITŘNÍ POTŘEBU, NEPRODEJNÉ

REDAKCE SI VYHRADUJE PRÁVO NA ÚPRAVU VAŠICH PŘÍSPĚVKŮ

Římskokatolická farnost Fryšták, P. I. Stuchlého 25, 763 16 FRYŠTÁK, tel: 577 911 005

E-mail: farnicek@post.cz, internet: <http://www.farnostfrystak.cz>.

Uzávěrka pro vaše příspěvky do 20. dne měsíce

Vyšlo 3. 11. 2012 v nákladu 250 ks.